

Алтернативи на видеоконферирането: как нискочестотното преподаване ще спаси всички нас

Даниел Станфорд, 16 март 2020

Когато се опитваме да имитираме опитът от аудиториите в онлайн среда, лесно се сещаме за видеоконферирането като удачно и подръчно средство за постигане на всякакви учебни цели – и с добри основания. Повечето от нас са участвали в служебни видеоконференции или във видеочатове с приятели или членове на семействата си. Харесва ни идеята да имаме възможност да виждаме и чуваме нашите студенти докато взаимодействаме с тях в реално време точно така, както когато преподаваме лице в лице. Но има два ключови фактора, които правят проблематичен този подход.

1. Честотата на интернет връзката

Висококачествените технологии работят добре при студенти, които имат по-нови компютри, бърза и надеждна интернет връзка у дома или неограничени абонаментни планове за използване на мобилни данни на телефоните си. За други студенти курсовете, които изискват постоянно използване на висококачествени технологии могат да ограничат техните възможности за пълноценно участие в учебните дейности. Това може да застраши успеха им в курса, да създаде чувство на срам и страхливост и да ги накара да се чувстват като граждани втора ръка.

2. Непосредственост

Вторият фактор, непосредствеността, се отнася към това, колко бързо очакваме нашите студенти да ни отговорят, когато взаимодействат с нас и помежду си. Обикновено мислим за непосредствеността като за нещо добро. Тя е основа на ученето лице в лице, така че не я чувстваме като ограничен ресурс. Но едно от най-големите преимущества на онлайн ученето е в това, че може да предостави на вас и вашите студенти повече гъвкавост. Когато изискваме от нашите студенти да бъдат онлайн в точно определено време, ние жертваме едно от най-големите преимущества на онлайн ученето. Това може да предизвика усещането, че онлайн курсът е по-голяма тежест, отколкото трябва да бъде.

Да променим нашето мислене

Ако сравним тези фактори в координатна система с честотата на технологиите по вертикалната ос и непосредствеността по хоризонталната ос, можем да разделим технологиите за преподаване на четири категории или „зони“. Чрез рефлексия върху специфичните предимства и недостатъци на всяка зона и на предизвикателствата, които са свързани с висококачествените и едновременно с това с висока степен на непосредственост инструменти, ние можем да идентифицираме начини да направим нашите курсове по-гъвкави и по-достъпни.

Матрица на технологиите и непосредствеността

Зелената зона: подценените работни коне

Ако започнем със зелената зона долу вляво, ще открием задания с четене на текст или изображения. Този тип задачи може и да не изглеждат много атрактивни, но организираното и консистентно споделяне на текстове със студентите ще придаде солидна и практична основа на вашия онлайн курс. Използването на имейли и дискусии дъски също се причислява към този квадрант.

Онлайн преподавателите използват от десетилетия тези три инструмента – споделянето на файлове за четене/изображения, имейли и дискусии дъски. Поради това тези инструменти може да ви изглеждат скучни, но всъщност е възможно за създадете фантастични учебни преживявания само с използването на тези три инструмента.

Синята зона: практична непосредственост

Ако се придвижим надясно по оста на нискочестотните технологии, достигаме до нискочестотни инструменти, които могат да добавят непосредственост към действията на студентите. Ако сте използвали [Microsoft Office 365](#) или [Google Drive](#), вие най-вероятно вече сте запознати с някои от тези възможности и с предимствата на редакторите за споделени документи. Тези инструменти позволяват на няколко човека да редактират и коментират един и същ документ, бележка или слайд от презентация. В зависимост от това как структурирате заданията си, студентите могат да си сътрудничат за по-продължителен период от време или могат да бъдат онлайн в точно определено едно и също време и синхронно да пишат заедно и да редактират взаимно работата си.

Когато става дума за групови чатове/размяна на съобщения, съществуват много на брой безплатни приложения, които могат да бъдат полезни в образователна ситуация. [Slack](#) и [GroupMe](#) са два популярни примера. Тези приложения, подходящи и за мобилни телефони, позволяват на студентите да публикуват текстови съобщения и изображения, без да се изисква някой в групата (включително и вие) да споделя телефонния си номер. Тези инструменти позволяват бърза и лесна комуникация между студентите, без да се налага да планирате времето си през целия около провеждането на формална видеоконференция.

Жълтата зона: Аудио и видео по поръчка

Много обучители харесват пренасянето на лекции и демонстрации от аудиторията в онлайн пространството като създават скрийнкастове (screencasts)¹. Скринкастовете позволяват да записвате това, което е на екрана на компютъра – от пауерпойнт слайдове до математически уравнения или произведения на изкуството – и да добавяте аудиоразказ докато записвате. Скринкастовете добавят човешки елемент към онлайн курсовете, защото вашият глас създава чувство за присъствие, което обикновеният текст не може да направи.

Да се научите да създавате предварително записани лекции може да бъде малко смущаващо, особено ако нямате много опит в създаването на видеозаписи. Също така може да бъде много предизвикателно да се създават кратки и стегнати скрийнкастове, които да ангажират вниманието на учениците. По-вероятно е повечето студенти да гледат серия от по-кратки видеа, отколкото отделно дълго видео. Затова препоръчвам на преподавателите да се опитат да разделят дългите скрийнкастове на 5- до 10-минутни сегменти (доколкото е възможно). Ако искате самостоятелно да разучите безплатна програма за скрийнкаване, [Screencast-o-Matic](#) е един такъв инструмент, от който аз съм доста доволен. Съществуват и *многобройни* други възможности. Затова препоръчвам да се посъветвате със специалист по технологиите във вашата институция, който да ви препоръча нещо подходящо.

В жълтата зона попадат също и асинхронните дискусии с аудио и видео. Ако не познавате тази концепция, става дума за дискуссионни инструменти, които дават възможност на учениците да отговорят чрез аудио или видео, вместо само с текст. Един инструмент, който дълго време беше лидер в тази област е мултимедийното дискуссионно пространство на [VoiceThread](#). Въпреки че отличителната черна на VoiceThread е удобният за използване от потребителите начин за аудио коментирание, инструментът може да бъде използван също така и за създаването на „разказани“ презентации по пауерпойнт слайдове, изображения или видеа. Ако се чувствате претоварени от интерфейса на традиционните скрийнкастинг инструменти, стига си да разучите VoiceThread като по-прост начин за записване на онлайн лекции и насърчаване на дискусии, които отиват отвъд размяната на текстови съобщения.

Червената зона: естествени разговори на определена цена

Горният десен квадрант е запазен за инструменти, които изискват както високочестотна технология, така и високо ниво на непосредственост. Най-добрият пример в тази област са инструменти за видеоконфериране като [Zoom](#) или [Skype](#). Видеоконферирането е страхотен начин за ангажиране на студентите тогава, когато наистина имат нужда да се чуят и видят един друг в реално време. Може да се използва и за онлайн работни часове с колеги при работа от

---

¹ Скринкаст – видеозапис или предаване на данни от на монитора на компютър или мобилно устройство, придружени с аудио (звук, разказ).

къщи, защото е по-лесно да се чувстваш свързан и да се предотвратяват неразбирателства, когато имаш предимството да чуеш тона на гласа, да видиш изражението на лицето или езика на тялото.

За съжаление, видеоконферирането е една от най-малко гъвкавите и изискващи високочестотни технологии измежду дейностите, които можем да искаме нашите студенти да извършват онлайн. Преди да започнете твърде много да разчитате на него, хвърлете поглед към другите квадранти и се запитайте дали има и друг начин да постигнете вашите учебни цели без видеоконферирането.

Изводи

Бих искал да насърча образователните институции да започнат процеса по създаване на техните онлайн курсове като си представят как биха могли да структурират ежеседмичните си задания и дейности с използване само на инструментите от зелената зона. Поставянето на такива стриктни граници в началото, може да направи по-лесно изнамирането на креативни решения. Също така може да е сигурно, че когато сте готови да вземете предвид инструменти от другите квадранти, бихте били по-осъзнати по отношение на недостатъците, които се появяват при преминаването от по-ниските леви към по-високите десни области в матрицата.

С нищо от казаното до тук не се твърди, че видеоконферирането е нещо лошо или че то няма своето място в онлайн курсовете. Това е само напомняне, че привидно дребни (и понякога неосъзнати) избори по отношение на технологиите, които използваме, имат голямо въздействие върху това, колко включващо и ефективно ще бъде нашето преподаване. Колкото по-осъзнати сме в това отношение, толкова повече можем да сме сигурни, че избираме правилния инструмент и то с правилните основания за избора.

Twitter: [@dstanford](https://twitter.com/dstanford) LinkedIn: [/dstanford](https://www.linkedin.com/company/dstanford/)

<https://www.iddblog.org/videoconferencing-alternatives-how-low-bandwidth-teaching-will-save-us-all/>

превод: Евелина Иванова-Варджийска, консултант: Калоян Узунов